

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Posl.br.: St-2/2020

VJEROVNIK DUŽNIKA: MIKA BELUŠIĆ iz Zagreba, Ulica Ivana Tkalčića 70, OIB: 15025551067 zastupan po punomoćniku Svjetlani Klobučar iz Zagreba, Bužanova 12, OIB: 41846601824

PODNEŠAK

Punomoć pod a)

Dokaz pod b)

4x

I. Vjerovnik dužnika ovim putem obavještava Naslovni sud da je za zastupanje u ovom predmetu opunomoćio odvjetnicu Svjetlanu Klobučar iz Zagreba, Bužanova 12 te moli Naslovni sud da sva relevantna pismena dostavlja izravno na adresu punomoćnika.

Dokaz:-punomoć

Vjerovnik dužnika, kao osoba s pravnim interesom u ovom postupku, se očituje na izvješće privremenog stečajnog upravitelja od dana 25.11.2020. godine (koje se nalazi na e-oglasnoj ploči), iz razloga što je izvješće manjkavo i ne sadrži ono što bi isključivo trebalo sadržavati – konstataciju o postojanja oba stečajna razloga iz čl. 5. Stečajnog zakona.

II. Privremeni stečajni upravitelj u svom izvješću uopće ne navodi popis dužnikovih dugovanja, iako ona nesporno postoje. Privremeni stečajni upravitelj samo navodi podatke iz očevidnika Financijske agencije, međutim u očevidniku su navedene samo osnove za plaćanje za koje je pokrenut postupak prisilne naplate, što nikako ne znači da ne postoje i drugi vjerovnici, odnosno da ne postoje daljnja dugovanja. Naime, činjenica da vjerovnik nije pokrenuo postupak prisilne naplate pred Financijskom agencijom, ne znači da isti nema

- Bužanova 12, HR-10000 Zagreb • M + 385 (0) 98 204 246 • OIB: 41846601824
- IBAN: HR7923600001100865625 Zagrebačka banka d.d. • E svjetlana.klobucar@gmail.com

potraživanje prema ovdje dužniku. Vjerovnik dužnika ukazuje na činjenicu kako postoji nekoliko drugih vjerovnika s dospjelim potraživanjima, za koje su zasigurno pokrenuti ovršni ili drugi postupci (primjerice vjerovnik HEP OPSKRBA d.o.o., ROTO DINAMIC d.o.o., NINA BARIĆ,...).

Najmanje što je privremeni stečajni upravitelj mogao učiniti je zatražiti podatke od Hrvatske javno bilježničke komore o tome jesu li podneseni još neki prijedlozi za ovrhu, a temeljem kojih još možda nije doneseno rješenje o ovrsi (što je lako moguće zbog moratorija na ovrhe koji je trajao do dana 19.10.2020. godine) odnosno postoje li neka pravomoćna rješenja o ovrsi, a temeljem kojih još uvijek nije podnesen Zahtjev za izravnu naplatu Financijskoj agenciji.

Nadalje, iako je i zakonski zastupnik dužnika obavijestio privremenog stečajnog upravitelja da postoji dugovanje prema radnici Nini Barić na ime neisplaćene plaće za mjesec kolovoz u iznosu od 5.000,00 kuna neto (odnosno ukupno bruto dugovanje je još veće) privremeni stečajni upravitelj je jednostavno propustio navesti taj podatak u izvješću.

III. U odnosu na t. V. „Sudski sporovi“ vjerovnik dužnika navodi da privremeni stečajni upravitelj nije izvršio uvid u predmetne sudske spise i nije pribavio sve podneske iz predmetnih spisa. Privremeni stečajni upravitelj jednostrano prilaže samo podneske dužnika (i to ne sve, već selektivno odabrane), bez da prilaže i podneske protustranaka i odluke suda.

Na takav način, uzimajući navode dužnika kao neupitno istinite, bez uvida u spis, privremeni stečajni upravitelj donosi zaključke koji su temeljeni samo na izjavama dužnika, te koji kao takvi nisu i ne mogu biti objektivni, pa ih stoga niti Naslovni sud ne može prihvatiti kao istinite i relevantne.

Slijedom navedenog, vjerovnik dužnika obavještava Naslovni sud o tijeku sudskih sporova za koje ima saznanja:

1. **P-13147/2019**-Vjerovnik dužnika prilaže Odgovor na tužbu od dana 13.01.2019. te podnesak od dana 24.09.2020. i podnesak od dana 28.10.2020., a s ciljem kako bi privremeni stečajni upravitelj, a i sud imali cjelokupan uvid u stanje ovog predmeta. Posebno naglašava, u odnosu na prijedlog za donošenje privremene mjere, da je isti prijedlog potrebno odbaciti, jer je dužnik u postupku Ovr-3080/2019 pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu već podnio istovjetan prijedlog za određivanjem privremene mjere, koji prijedlog je pravomoćno odbijen, pa je stoga prijedlog za određivanje privremene mjere u predmetu P-13147/2019 nedopušten zbog zabrane dvostruke litispedencije.

Dokaz:-Odgovor na tužbu od dana 13.01.2019.

-Podnesak od dana 24.09.2020.

-Podnesak od dana 28.10.2020.

2. **Psp-144/2019**-vjerovnik dužnika dostavlja Odgovore na tužbu I., II. i III. Tuženika od dana 31.10.2019. godine te zapisnik s ročišta za glavnu raspravu. Vjerovnik dužnika posebno napominje da su navodi dužnika u potpunosti neosnovani, da su donesena dva pravomoćna Rješenja o ovrsi iseljenjem i predajom nekretnine pod posl. br. Ovr-3174/2019 i Ovr-3175/2019, pa je i ova parnica radi smetanja posjeda postala bespredmetna. Također, potrebno je istaknuti da s obzirom da su donesena rješenja o ovrsi iseljenjem i predajom nekretnine (gdje žalbe ovršenika ne odgađaju provedbu), dužnik zakonski i ne može biti u posjedu predmetnih poslovnih prostora.

Dokaz:-Odgovor na tužbu I. Tuženika
-Odgovor na tužbu II. Tuženika
-Odgovor na tužbu III. Tuženika
-zapisnik s ročišta za glavnu raspravu

3. **Ovr-3174/2019 i Ovr-3175/2019**-u ovim predmetnim donesena su dva rješenja o ovrsi, temeljem kojih je naloženo ovdje dužniku da preda posjed poslovnih prostora na adresi Tkalčićeva 70, Zagreb vlasniku Vlasti Knezović, a što dužnik tj. ovršenik odbija učiniti. Slijedom navedenog, dužnik ne može niti biti u zakonitom posjedu poslovnih prostora, pa su njegove tvrdnje da mu je posjed silom i protuzakonito oduzet, neosnovane, paušalne i bespredmetne (usto i irelevantne za ovaj postupak).

Dokaz:-rješenje Ovr-3174/2019
-rješenje Ovr-3175/2019

IV. U odnosu na navode privremenog stečajnog upravitelja iznesenih u t. VI. „Prijedlozi odluka“ vjerovnik dužnika navodi da privremeni stečajni upravitelj nije utvrdio postoji li stečajni razlog ili ne, već je izašao iz svoje nadležnosti te predložio odluku koja nema zakonskog utemeljenja (prekid stečajnog postupka).

Naime, odredbom čl. 119. Stečajnog zakona propisano je da je privremeni stečajni upravitelj dužan:

1. zaštititi i održavati imovinu dužnika,
2. nastaviti s vođenjem dužnikova poslovanja sve do odluke o otvaranju stečajnog postupka, osim ako sud ne odredi mirovanje kako bi se izbjeglo znatno smanjenje imovine,
3. ispitati mogu li se imovinom dužnika namiriti troškovi postupka.

Privremeni stečajni upravitelj nije decidirano naveo mogu li se imovinom dužnika namiriti troškovi postupka ili ne mogu, već je samo paušalno naveo koliki bi bili troškovi postupka, dok imovinu dužnika navodno ne može utvrditi.

S obzirom da je primarni cilj stečajnog postupka namirenje vjerovnika, privremeni stečajni upravitelj je, a temeljem činjenica koje je iznio, trebao utvrditi da prema njegovim saznanjima ne postoji imovina kojom bi se mogli namiriti troškovi postupka te sukladno tome predložiti da se temeljem čl. 132. Stečajnog zakona pozovu osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnog postupka da u roku od 15 dana uplate predujam za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka.

Vjerovnik dužnika predlaže Naslovnom sudu, da temeljem odredbe čl. 119. st. 3. Stečajnog zakona, zatraži od privremenog stečajnog upravitelja da ispita postoji li razlog za otvaranje stečajnog postupka. U ovom slučaju postoje oba stečajna razloga iz čl. 5., 6. i 7. Stečajnog zakona -prezaduženost i nesposobnost za plaćanje.

Nadalje, privremeni stečajni upravitelj predlaže da se stečajni postupak prekine do **PRAVOMOĆNOG** okončanja parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom koja se vodi pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod posl. br. P-13147/2019, što nije na zakonu utemeljeno, a povrh toga je i nelogično, jer u slučaju da Naslovni sud prihvati ovaj besmislen prijedlog privremenog stečajnog upravitelja, došlo bi do povrede načela iz čl. 11. Stečajnog zakona, koji govori da su stečajni postupci HITNI!

Naime, sam Ovršni zakon u odredbi čl. 52. st. 6. propisuje da okolnost da je ovršenik upućen u parnicu ili da ju je pokrenuo ne sprječava provedbu ovrhu i ostvarenje ovrhovoditelje tražbine. Iz toga je jasna intencija zakonodavca da tim pravnim institutom omogućava ovršeniku još jedan pravni put „zaštite“, međutim da je primaran interes ovrhovoditelja (s valjanom ovršnom ispravom) te da će se ovrha provesti i da ovrhovoditelj može ostvariti svoje tražbine bez čekanja da parnica bude pravomoćno okončana.

Slijedom toga, pogrešno je tumačenje da bi ta ista parnica iz čl. 52. Ovršnog zakona mogla imati za učinak prekid prethodnog stečajnog postupka, dok istovremeno ne odgađa provedbu ovrhe. Odnosno prema tumačenju privremenog stečajnog upravitelja sud bi trebao prekinuti prethodni stečajni postupak, dok bi se ovrha i dalje provodila te bi stečajni razlog i dalje postojao, što je u cijelosti nelogično i protivno zakonu, a i intenciji zakonodavca.

Nadalje, bitno je naglasiti da su u svim relevantnim sudskim predmetima donesene odluke koje idu u prilog protustrankama ovdje dužnika, odnosno u niti jednom postupka do današnjeg dana nije donijeta niti jedna odluka, rješenje ili presuda, kojom se usvajaju prijedlozi odnosno zahtjevi ovdje dužnika. Tako je u predmetima Ovr-3174/2019 i Ovr-3175/2019 doneseno rješenje o ovrsi iseljenjem i predajom nekretnine (po kojima dužnik još uvijek nije postupio), dok su njegovi prijedlozi za ukidanjem potvrde ovršnosti odbijeni. U predmetu Ovr-3080/2019 radi donošenja privremene mjere osiguranja, ovdje dužnik je pravomoćno odbijen da bi nakon toga u postupku P-13147/2020 podnio istovjetni prijedlog za privremenu mjeru koju bi prema mišljenju vjerovnika dužnika trebalo odbaciti temeljem odredbe čl. 194. st. 3. Zakona o parničnom postupku, a predmet Ovr-3611/2019 radi odgode ovrhe je pravomoćno okončan odbijanjem prijedloga ovdje dužnika za odgodom ovrhe.

Iz svega navedenog jasno proizlazi zaključak da je dužnik sve predmetne postupke pokrenuo kako bi stvorio prividnu atmosferu da se koristi svim pravnim sredstvima protiv neosnovanih ovrha, dok se u stvarnosti radi o neosnovanim (što je i pravomoćno potvrđeno) inicijativama dužnika, a s ciljem da uvjeri sud, a onda i samog sebe, da se radi o „nepravdi“, dok je stvarnost dijametralno suprotna.

Upravo navedeno je bila dužnost privremenog stečajnog upravitelja da utvrdi, te da poduzme odgovarajuće radnje kako bi zaštitio imovinu dužnika i prava dužnikovih vjerovnika, te osigurao ostvarenje vjerovnikovih prava u (prethodnom) stečajnom postupku u mjeri u kojoj je to moguće.

Međutim, privremeni stečajni upravitelj nije izvršio svoju zakonsku dužnost jer nije poduzeo sve radnje koje je imao na raspolaganju, nije utvrdio postoji li još vjerovnika, nije utvrdio postoje li dugovanja za režije (npr. struja od svibnja do rujna 2019.), postoji li dug na ime korištenja tuđe stvari bez pravne osnove, postoji li još prijedloga za ovrhu, postoje li pravomoćna rješenja o ovrsti, nije naveo popis vjerovnika i tražbina iako za neka zna (npr. za neisplaćene plaće radnici Nini Barić), nije izvršio uvide u sudske spise itd.

Slijedom svega navedenog jasno proizlazi zaključak da je predmetno izvješće privremenog stečajnog upravitelja manjkavo u tolikoj mjeri da se ne može prihvatiti kao vjerodostojno te se posljedično ne mogu prihvatiti prijedlozi privremenog stečajnog upravitelja, a pogotovo se ne može prihvatiti prijedlog za „prekidom“ prethodnog stečajnog postupka jer osim što je takav prijedlog neosnovan, on nije ni utemeljen na zakonu (odnosno takva zakonska mogućnost uopće ne postoji).

MIKA BELUŠIĆ

Po punomoćniku: